

QUÆSTIO MEDICA

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

MANE DISCUTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORUM.

Die Jovis 13. Decembris.

M. GERMANO PREAUX

DOCTORE MEDICO, Præside.

An ex capillis certum de temperamento judicium.

I.

UT temperamentorum varietatem admittere nihil in arte medendi certum magis, sic illorum discrimina definitosque gradus distinguere arduum nihil magis magisque vel recte medentibus difficile: Ex elementorum mixtione & unione, temperamenti ratio exurgit, at ea quàm multiplex! in uno homine tot temperamentorum diversitates constituendæ, quot partes numerandæ; alia est temperies cordis, pulmonis, jecinoris, lienis, renum, carniū; alia ossis, nervi, arteriæ, venæ, membranæ, cutis, glandularum; ex quibus licet nonnullæ certa in qualitate conveniant, aliquo tamen gradu, qui definiri nequeat, dissentire verissimum: Jam si ex ea singulari partium omnium temperie exurgat universalis necesse est, quanta ex ea miscelæ

2
ratione varietas. Cujus modum *ἰσοσυμμετρίαν* dictum, si attingere posset medendi artifex, morborum eventus certo prænuntians, remedia non minus certò admovere posset.

II.

QUI in partium temperamentis stabilitur ordo ut ostentationis quam necessitatis plus habet, sic nec medico utilis est; quid enim ad medicum confert hæc quæstio? sunt ne venæ aut membranæ ossibus frigidiores? utilius multo est temperamentum aliud agnoscere intemperatum, aliud temperatum; quod est intemperatum in infinitas excurrit differentias, quamvis octo nominibus tantum insigniri soleant: scilicet ex paucis numero litteris non magis infinita exurgunt vocabula, quam ex illis differentiis innumeri temperamentorum modi: temperatum unius est tantum generis: temperamentum exacte temperatum quis inveniet? mentis est figmentum nec potest consistere: quod ad justitiam dicitur, optabile est velut salutare, at quò perfectius eò minus durat: qualecunque fuerit temperamentum fuit semper, ætatum discrimina faciens, nec manere potest idem propter caloris innati *ἀκωνίας* & ciborum, substantiæ effluvium reparantium, necessitatem; non inde tamen ægrotat homo, quia quod paulatim fit nullam naturæ vim infert; porro ad temperamentum maxime conferunt semen, uterus, matris indoles, nutricis mores & affectus.

III.

DIGNOSCENDORUM temperamentorum una non est via; tactus, non cujuslibet indiscriminatim sed solius hominis temperati, alias certitudine vincit: in digitorum extremis exquisitus is est, qui temperamenti æque ac conformationis soboles, consuetudinis usu perficitur & roboratur: hoc instrumento præcipuas temperamentorum differentias homo satis accurate discernit, minimas attingere impotens. Altera via est non minus princeps, in qua, ratiocinationis ope, rem exequitur, at non satis tuto si ab uno fonte hauriat, à florido faciei colore aut subflavo sanguinem aut bilem primas tenere, hepar debita beari temperie aut paulo calidius esse & siccius sæpe concludit, ab albescente puitam, à nigricante melancholiam dominari; at non semper ab his, ut nec à gracili & obæso, ab hirsuto & glabro corpore, sine aliorum consensu, certam eruet cognitionem. An ergo ex capillis, certe norma esset maxime fallax.

CAPILLORUM materiam suppeditat fuliginosus humor, qui à cutis nutritione restat, hic per cæcum iter effluens glutinis in modum ducitur, aerisque contractu induratur; in capillorum figura non semel observatum est foramen etiam sanguine oppletum, non explodendo longè argumento, eos nutriri, licet venæ & arteriæ eò non pertingant, quo modo radices capillaceæ connutrientur; illorum copia & paucitas, durities & mollities, nigrities & flavedo, interdum statim ab ortu talis, ex facili quandoque mutatur variante materia; ubi multa appellat ad caput, copia sequitur capillorum, ubi pauca paucitas, compacta nigritiem, tenuis flavedinem, mollis rectitudinem, dura, per cutis diverticula subiens, crispitudinem facit: An bene rem subduceret qui ex fuliginis naturâ temperamentum totius definiret? pulchritudinem, temperamenti laudabilis effectum, quot sunt qui laudant in muliere flavi capillitij, quot in muliere nigri? si capillos nigros, nigrosque oculos ad perfectam formam aliquis nunc exoptat, antiquis aliter visum, qui Palladiæ oculos flavosque capillos affingunt; quid si Speciosus forma præ filiis hominum rufo perhibetur fuisse capillitio? quid si formosa virgo Mater, *στυμφορ* appellata fuit? an pulchritudo sic variare posset quæ eximium semper sequitur temperamentum? quid si momento quidam cani evasere quos pridie nigros Romanus cavisset? an tam cito pristinum temperamentum deponere datur? certe quantitas, color & figura capillorum, penuriam, copiam & rationem potius fuliginis arguit cutisque dispositionem quam temperamentum.

V.

NE itaque fidas capillis in exploranda temperie; ficulneum est fundamentum & caducum; recensere omnes temperamentorum differentias novem ad minus adscribuntur, an totidem in capillis differentias iis respondentes reperire est? in regionibus quibusdam pro ingenio soli & cæli uniusmodi habentur capilli, nigritæ nigros, germani ut & omnes fere qui septentrionalem incolunt plagam, flavos obtinent, nec audeas tamen idem illis temperamentum assignare: juvenes immatura canitie conspicuos, senum temperiem obtinere merito quis definiret, ut senes nigrum servantes capillitium eodem ac juvenes frui temperamento; quid dicendum de iis quorum caput varij

4

coloris & diversæ formæ coma vestit : Corporis unum est temperamentum, si hoc insigne mendosum sequaris, plura constitues: quin etiam animantia ejusdem speciei, licet & indole & temperie sibi proxima, mirum tamen quantum pilorum colore distinguantur; ab unico ejusmodi signo infida prorsus cognitio; alia plura concurrant necesse est.

Non ergo ex capillis certum de temperamento judicium.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Petrus Yvelin.</i>	<i>M. Claudius Berger.</i>	<i>M. Tuffanus Fontaine,</i> <i>Professor Regius.</i>
<i>M. Remundus Vaslet.</i>	<i>M. Claudius Biendisant.</i>	<i>M. Franciscus Pajot.</i>
<i>M. Gabriel Dacquet.</i>	<i>M. Dominicus de Farcy.</i>	<i>M. Claudius le Vasseur.</i>

Proponebat Lutetiæ **JOANNES - BAPTISTA - RENATUS MOREAU**, Parisinus, A. R. S. H.
MDCLXXIV.

P A R I S I I S,

Apud **FRANCISCUM MUGUET**, Regis & Illustrissimi Archiepiscopi Parisiensis Typographum.